

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.

kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT. Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény
int zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Tarokkozás közben.

Pécs, 1897. május 19.

Másutt a féktelenkedő pártok, nálunk — mióta annak az átoknak a sulya alatt görnyedünk, hogy Bánffy báró ül a miniszterelnöki székekben — a kormány feje szokta csinálni a parlamenti botrányokat. Avagy nem-e Bánffy követte el azt a botrányt, hogy annak idején a magyar nemzeti zászlót háromszínű rongynak jelentette ki, nem-e Bánffy állított valótlanságokat lobogónk szerepléséről az orsovai ünnepség alkalmával?

Betetőzte ezeket a kormányelnöki botrányokat tegnapi képviselőházi szereplésével, amelylyel oly szánalmas alakot csinált a kabinet fejéből, hogy még a kormánypárt megcsontosodott mamelukjai is pirulva fordítottak neki hátat. A Ház elnöke kijelentette, hogy annak idején felkereste a miniszterelnököt és eléje terjesztette, hogy helyesnek és illőnek tartja, mikép az országgyűlés két házának küldöttsége is, a melyeket a törvényhozás meghívás folytán menesztett a pozsonyi ünnepségre, bemutassa tiszteletét ő felsége előtt és fölkérte, hogy tegyen lépéseket a két Ház küldöttségének a tisztelgő küldöttségek sorába az országgyűlés közjogi állásának megfelelőleg leendő felvétele iránt. A miniszterelnök — a házelnök jelentése szerint —

egyértérettel vele a tekintetben, de őt e kérdés elintézéséről nem értesítette s így a törvényhozás küldöttségei nem is jelentek meg a király előtt.

Bánffy báró ezzel szemben azzal mentegetőzött, hogy Szilágyi szóba hozta ugyan neki a tisztelgést a klubban tarokkozás közben s akkor hirtelenében nem is volt ellenvetése, de utóbb az iratokat jobban betekintve, arra a megállapodásra jutott, hogy az országgyűlés fogadtatásának kieszközölése iránt lépéseket nem tesz s ezt a Ház elnökével közölte is.

Ha a büntető bíróság előtt vergődő vádlott bőrének megmentése végett az igazság elferdítéséhez folyamodik, azt menthető dolognak tartják, de az ország első tisztviselőjének szájából az ilyen védekezési mód szégyenpaddá süllyeszti alá azt a diszes helyet, a melyet tényleg — de méltatlanul — elfoglal.

Kitűnt ugyanis, hogy nem a miniszterelnök, hanem Szilágyi előadása felel meg a valóságnak: a házelnök a képviselőházban tette meg előterjesztését Bánffynak, ki a házelnököt ez előterjesztés elintézéséről nem értesítette; Bánffy tehát a valóság elhallgatásával s valótlan dolog állításával iparkodott magáról elhárítani az odiumot.

A mennyire kárhozzátandó ez a védekezési mód a kormányelnök részéről,

éppoly szánalmas az az okoskodása, a melylyel megokolni iparkodott azt az eljárást, hogy a házelnöknek általa is helyeselt előterjesztését utóbb elvetve, abban állapodott meg, miszerint az országgyűlés fogadtatása iránt nem tesz lépéseket.

Azt mondta, hogy a pozsonyi ünnepség egyszerűen Pozsony városának házi ünnepe volt, a melynek rendezésébe a kormány nem folyt be, de egy szuszra azt is beismerte, hogy a küldöttségek fogadását mégis ő eszközölte ki ő felségénél. Nos, ha az a pozsonyi rendező bizottság hozzá — mint az ország miniszterelnökéhez — fordult ennek kieszközölése iránt, akkor nem állt volna módjában a fogadandó küldöttségek sorozatába a törvényhozást is felvételnie? Hiszen tudta, hogy a két Ház küldöttsége ott lesz az ünnepségen, melyet maga a király nemzeti ünnepnek jelentett ki, de a melynek országos jellegét már abból is láthatta Bánffy, hogy a rendezők nem közvetlenül a kabinetirodához fordultak a küldöttségek jegyzékével, hanem hozzá, mint magyar miniszterelnökhöz.

Az országgyűlés küldöttségeinek tisztelgése tehát nem azért maradt ki a programból, mert Bánffy az ünnepség jelentőségét kicsinyelte, hiszen akkor is tudta már ennek terjedelmét és rendezési módját, a mikor helyeselte Szilágyinak a

A „Pécsi Figyelő” tárcája

A legidősebb.

— (Pierre Lemoine.) —

Peterman Franek kilenc leány boldog apja volt, kik közül a legidősebb tizenkilenc éves, a legfiatalabb tíz éves volt az időtájt, midőn e szomorú történet kezdődött.

A három első leánynak bibliai neve volt: Lia, Noemi, Josabeth; a következőknek angol: Kati, Betti és Norah, míg a három utolsónak regényes: Lenora, Desdemona és Dorotya.

Mind a kilenc leány csinos, a legidősebb Lia, igen szép volt. Kedves, szőke teremtés, ki komoly magaviseletét hugaival szemben is mindig meg tudta óvni, úgy, hogy mindenki bízalmat, tiszteletet keltett. Kacér épen nem volt, mit hugairól sem lehetne elmondani.

A leányok a művészet és tudomány legkülönbözőbb ágaival foglalkoztak. Az idősebbek, a mint azt csak leányok tehetik, a vizsgákat a legjobb sikerrel tették le s a fiatalabbak minden létező tanfolyamot látogattak, melyekben mindig első voltak. Nem szükséges felemlítenem, hogy angolul és németül tudtak és hogy a gazdaságban, varrásban hasonló jártassággal bírtak.

Petermann gondos apához illően leányait egészen tehetségük szerint képezette ki.

Noemi zongorázott; Josabeth hegedűn játszott, Kati furulyázott, Bettinek szép hangja volt és csinosan énekelt, Norah a festésben ért el sikereket; Lenora oly remekül szavalt, hogy még Legouvé is dicsőően nyilatkozott róla. A két legfiatalabb művészetet ugyan még nem mutathatott fel, de hogy nekik is volt tehetségük, az világos volt. A mi most Liát illeti, ő hugainak minden tehetségét egyesíté magában. Ő mindent tudott s ez még sem látszott meg rajta. Remekül játszott kis bőgőn és vezette a szép családi hangversenyeket.

Igy a család minden leányának különös tehetsége és különös szerepe volt, úgy, hogy az apa leányaival egész művészi csoportot képezett. És valóban Petermann akár cirkuszt is alapíthatott volna, mert leányai kitűnően tornásztak és felülmulhatatlanok voltak a Croquet és Lawn tennisben.

De a Petermann család varró, főző és seneiskolát, sőt egyetemet is alapíthatott volna.

Még semmit sem mondtam Önöknek Petermann nejről, arról a kicsi, sovány asszonyról, ki boldogan lépkedett a korszón leányai után. A társaságban a legnagyobb tekintélynek örvendett, mert nővére volt a köztisztviselőnek álló Curchod Agrippa lelkipásztornak, ki egyike volt a lausanne-i egy-

ház oszlopainak. Petermann asszony tehát mindig csak testvéréről beszélt, a kit folyton „a mi jó Agrippának” nevezett.

A Petermann család hetenkint egyszer thea estélyt adott barátainak, a melyen muzsikáltak, felolvastak és ártatlan játékokat rendeztek.

A fiatal emberek között, kik e társaságba jártak, volt dr. Mathieu is, vig kedélyű, nagy tudományú, csinos férfiú. Mindig Lia jobb keze volt; a játékoknál az egyik részt mindig Lia, a másikat Mathieu vezette. Folyton Lia körül forgolódott, mindenféle dolgokról elcsevegett vele, tréfásan „Okosság”-nak nevezte és úgy látszott, hugaival mint gyermekekkel bánt, különösen a legfiatalabbal, Noémivel, kit elkényeztetett gyermeknek tartott.

A szép Lia szívében égő szerelem támadt Mathieu Ottó iránt. A sonáták csak ő neki szóltak s a kis bőgő oly érzelmekeket árukt el, melyeket szóval nem mert volna kimondani.

A mint egyszer Ottó atya frakkban és fehér nyakkendővel bizalmas megbeszélésre szüleikhez jött, Lia az örömtől reszkett szíval várt a látogatás eredményét.

— Nos, kedves papa! — szólt Lia, a mint Ottó atya eltávozott; beleegyezel?

— Tehát te tudtál róla? — válaszolá Petermann. Én és anyád mindig azt hittük, hogy a te kedvedért jön hozzánk.

tisztelgésre vonatkozólag tett előterjesztését; azért a miniszterelnök ur Pál-fordulásának másutt kell keresnünk a nyitját s aligha tévedünk, a mikor ezt annál a történelmi jelentőségű tarokkpártinál véljük feltalálhatni, a melyet Bánffy tett a Házban tegnap diszkusszió tárgyává.

Bánffy ugyanis semmi ellenvetést nem tett, a mikor Szilágyi a képviselőházban csak általánosságban hozta szóba a tisztelgést, sőt meg is ígérte, hogy a fogadtatást kieszközölni fogja; véleménye csak a tarokkasztalnál kezdett megváltozni, a mikor Szilágyi kijelentette neki, hogy az országgyűlés küldöttségeinek minden más küldöttséget meg kell előzniök és más szempontok alapján való sorozásért a felelősséget el nem vállalhatná.

Itt van a dolog bibéje! Mig csak arról volt szó, hogy az országgyűlés tisztelegjen, addig Bánffy bátran vállalkozott, hogy helyet szorít neki valahol a sorban, de a mikor a házelnök ennek a küldöttségnek az őt megillető elsőséget reklamáta, akkor az inába szállt a bátorsága a mi dicső kormányelnökünknek, mert jól tudta, hogy a bécsi hopmester sokkal nagyobb ur a magyar miniszterelnökénél s a copfos spanyol etikett sokkal nagyobb hatalom a magyar közjognál; ennek a spanyol etikettnak a fő-fő öre, a hatalmas hopmester pedig nem engedi meg, hogy egy született főherceg által vezetett küldöttséget megelőzzön egy másik küldöttség, ha mindjárt a törvényhozásnak a királylyal egyenrangú tényezőjét képviseli is az.

Anélkül a tarokk közti beszélgetés nélkül tehát Bánffy el nem mulasztotta volna a nevezést a küldöttségek futtatásában, de a mikor Szilágyi a tarokknál bejelentette neki a helyrefogadást, akkor visszavonult a turfról s tegnap keserves bánatot fizetett.

— És most Ottó Noémi kezét kéri, folytatá Pétermanné asszony. Ezt sehogy sem értem. Észre vettél te valamit, Lia?

— Bizzuk Istenre, — véle a férj, miközben szeméit behunyta.

— Kedves barátom, — viszonzá felesége, én ebben a dologban, mint mindig, azt kérdelem magamtól: Mit tett volna ilyen körülmények között „a mi jó Agrippánk“?

Szegény Lia egy hónapig beteg volt.

Mihelyt felgyógyult, Ottó Noémit ol-tárhoz vezetvén Bernbe vitte, hol tanári állást nyert.

Petermannál újra thea-estélyeket adtak s Lia, mint régen, vezette az ártatlan játékokat; de a hangversenynél a kis bőgője oly szomorúan szól, mintha csak egyedül a hangszer érezné fájdalmát.

Egyszer a család egyik barátja, Charboneau Péter nevű fiatal festőt mutatott be nekik, ki nemsokára a Petermann család rendes látogatói közé tartozott. Mindig csak a fiatalabb nővérekkel csevegett, Liát alig merte megszólítani s csak lopva tekintett rá.

— Talán fél tőlem? — szól egyszer Lia mosolyogva hozzá.

— Igen, válaszolá Péter egyszerűen. Kegyed oly szép.

Liát ez gondolkozóra ejtette. Péter bizonyára szerette őt, ezt elárulá különös magaviselete. És ő? Szerette ő Pétert? Kénytelen volt ezt magának bevallani.

Másnap Josabeth félrehívta Liát s titokzatos arccal szólott hozzá:

De hogyan is gondolhatta volna Bánffy, hogy az az országgyűlés, a melyet ő a saját képére és hasonlatosságára tákolt egybe, a penzionált beamterek és spekuláló börziánerek eme csődülete, még első helyre is tartson igényt s meg ne elégedjék azzal a szerény kuckóval, a melyet számára a lakajok az udvarnál kijelölni kegyeskednek? Hiszen első helyet a király mellett csak az az országgyűlés érdemel, amely igazán a nemzetet képviseli s vajjon ki merné ezt állítani a mi képviselőházunkról? Még Bánffy se; ezt megmutatta a pozsonyi híres rendezéssel.

A város gazdasági és pénzügyi programja.

(Ötödik közlemény.)

A törzstőkéből felvett kölcsönök.

Ezen kölcsönök a város által a Dunagőzhajózási társaságnak eladott köszénbánya 968100 frt vételárából vétettek fel.

A II. alatt csatolt kimutatás szerint, a mely az összegek hova fordítása iránt is felvilágosítást nyújt, 1878. év óta

a város felvett . . . 1271512 frt 83 krt

ebből visszatartott . . . 307232 frt 00 kr.

régi tartozások kifizetésére fordított és

visszatérítendő . . . 87782 frt 42 kr.

marad tehát még ren-

dezendő . . . 875998 frt 41 kr

Ezen összegből leszámítandó mint vissza nem térítendő törzstőke:

a) A II/a kimutatásban a vízvezetékhez szükségessé vált tettyei forrás kizárólagos vízhasználati jogának megszerzésére, az ellen-viztartány elhelyezésére szolgáló Karay telek vételére, ugy a forrás foglalására, 2 viztartányra és nyomó kamarára fordított kiadások 294175 frt 75 kr. összegben.

A tettyei forrás kizárólagos vízhasználati joga megszerzésére fordított összegek (lásd kimutatás I. 1—20. tételeket) azon okból nem térítendő vissza, mert ily módon a város nemcsak több — összesen legalább 80000

— Nagy titkot akarok veled közölni. Péter ur azt mondá nekem, hogy boldognak érezné magát, ha felesége lehetnék. Te oly okos vagy, adj nekem tanácsot! Mit tegyek?

Lia kissé elhalványult.

— És te szereted Péter urat, Josabeth?

— Azt hiszem, igen.

Lia most nem lelt beteg, de Josabeth menyegzője napján vörösrre sirta szeméit.

Rövid időre rá egy Ary Mikils nevű fiatal lelkész szállt meg Petermannéknál, ki Petermann egyik barátjának fia vala. Tet-

szett Liának különösen komolyságáért és ismereteinek bőrsége folytán. De őrizkedett, feltevéen magában, hogy többé nem fog szeretni.

Mikils avval a ritka tehetséggel volt megáldva, hogy beszédjét mindig az illetők korához, neméhez és állásához alkalmazta, a kikhez szólott, a kikkel csevegett. Atyailag viselkedett Lenorával, Desdemonával és Dorottyával szemben; tiszteletteljes volt Norah, Kati és Betti iránt s udvarias Liával szemben. Lia gondolkozni kezdett: Ő a tökéletesség maga; velem szemben nem oly élénk, mint Ottó, nem annyira tartózkodó, mint Péter. Talán nem lesz oly kegyetlen közönyösséggel irántam

A mint egyszer Mikils a templomban predikált és hozzá bámulatos beszélő tehetséget árult el, Lia üdvözölte őt.

— mondá Mikils — semmi sem tesz engem boldogabbá, mint oly tiszta lé-

frt értéket képviselő teleknek jutott birtokába, hanem egyuttal megszerezte az egész Tettye forrást is, a mely felhasználhatatlan, örök időkre értékes vagyont képez.

A forrásfoglalás, viztartányok és nyomó kamara, igaz, hogy épületek, mégis, mivel tisztán betonból készültek, belső felületek vízben van, külső felületeket pedig 2^m/ vastag földréteg fedi, tehát a nap, a levegő és az időjárás romboló hatásai ellen védve vannak, elpusztulni nem fognak, fennállanak akár évezredekken át, a miért is az ezek építésére fordított 82298 frt 66 kr. is (lásd kimutatás I. 22. tételét) a vissza nem térítendő tőkék közé volt felveendő.

De nem tartom ezen 294175 frt 70 krt visszatérítendőnek azért sem, mert kizárólag a Tettye forrással a város oly vagyonnak jutott birtokába, a mely már ma alacsony számítás mellett is 876000 frtot képvisel — és a vízfogyasztás emelkedésével fokozatosan értékben emelkedni fog.

Ugyanis a Tettye-forrás évenként 4—6 millió köbméter vizet szolgáltat.

Statisztikailag ki van mutatva, hogy oly városban, a minő Pécs, ahol a lakosság túlnyomó többsége ivó és használati vizét nem közutakból, hanem a sokkal kényelmesebb magánvízvezetékéből nyeri, naponként és személyenként egy hektoliter, tehát a város beépített területén élő kerek számban felvett 30000 lakosnak 24 óra alatt 30000 hektoliter, vagyis 3000 köbméter vizet kell.

Mégis mivel abnormalis száraz esztendőben, a minő az 1894. év volt, a Tettye nem ad állandóan napi 3000 köbméter vizet, én a számítás alapjául csak napi 2000 köbmétert veszek fel, bár tudom, hogy a közönség a valóságban átlag többet fogyaszt a Tettye vízből.

Napi 2000 köbméter megfelel évi 730000 köbméter vízfogyasztásnak: tehát ez azon mennyiség, a melyet a Tettye vízből évenként felhasználunk és a mely víztömeget, ha a Tettye-forrás nem volna, a város alatti lapályokban furt kutakból a vízvezetékbe fel kellene szivattyuznunk.

Az ellen-viztartány 70, a tettyei viztartány pedig 110 méterrel fekszik a város alatti sík terület felett.

Ily óriási magasság mellett, a midőn a

lek elismerése, mint az Öné. S megmondjam e, hogy csak az Ön kedvéért beszéltem!

Lia el volt ragadtatva. De még az nap meglepte őt, a mint Katának gyengéden kezelt csókolt.

Ezuttal Lia nem halványodott el. Másnap illetlen magaviseletéért Katára rászólt. Kata nővérei tanácsára bevallá anyjának cselekedetét és szerelmét s három hónapra rá Mikils lelkész boldog neje volt.

Egy év telt el a nélkül, hogy komoly kérő jelentkezett volna Petermann házában. Pedig még őt férjhez menő lánya volt. (Lia már nem számított.) Minden esetre csinosak voltak és jó nevelésben részesültek; de mindenkinek csak huzezer frank hozomány jutott, ez pedig a mai viszonyokhoz képest, nem sok.

Most azt kérdé magától Petermanné asszony: „Mit tenne a mi jó Agrippánk?“ És kétség kívül, valami belső hangnak kellett e kérdésére választ adni, mert egy szép napon az egész család felpakolt és hosszú utnak indult, a mely közben Petermann meglátogatta egyes városokban barátait és ismerőseit.

E lépését bámulatos eredmény követé. Betti Montauban egy ügyvédet hódított meg, Norah Havreban egy kereskedőt, Lenora Hamburgban egy orvost és Desdemona egy egyetemi tanárt.

Ah! Valahányszor Lia kérőt látott a házába jönni, azt hívé, hogy érte jön és mindenkor fájdalommal kellett az ellenkezőjét

szivattyuknak a vizet 7, illetve 11 légnyo másra kell emelni, egy köbméter viz szivattyuzása és felemelése a 2 vistarányba minimális számítás mellett legalább 6 krba. vagyis az évi 730000 köbméter szükséglet emelése 43800 frtba kerülne: tehát a Tettye forrás bennünket ma évi 43800 frt szivattyuzási költségektől kímél meg; — 43800 frt évi kiadás 5%-val tőkésítve, megfelel 876000 frt tőkének: a miért is a Tettye-forrás teljes joggal 876000 frt értékű és elhasználhatatlan városi vagyonnak vehető fel.

Természetesen, mivel a Tettye az év legnagyobb részében naponként 2000 km-ternél jóval többet szolgáltat, a város lakóinak szaporodásával és akként emelkedő vízfogyasztással, mindig többet és többet fogunk a Tettye kifolyó vizéből fogyasztani, ami által annak értéke is — fokozatosan emelkedni fog.

Mindesen indokokból, mivel a Tettye-forrás örökös, értéke ma is 876000 frt, a mely érték fokozatosan emelkedik, mivel továbbá a vistarányok és egyéb beton épületek elavulásnak kitéve nincsenek, mivel végül a város 80000 frt értékű telkeknek is birtokába jutott, ezekre fordított 194175 fr 70 kr. a törzstőke kölcsönből egyszerűen leirandó, mert itt a városi pénzbeli törzsvagyony csak átváltozott, még pedig több értékű és értékben fokozatosan emelkedő törzsvagyonyba.

Leirandó továbbá ugyanezen kimutatásban II. 1—9. alatt részletezett, a telkek vételére fordított 366163 frt 90 kr., mert ezen összeggel a város tulajdonában maradt telkek vásároltattak, a melyek természetesen értékben emelkednek és részben a városi pénztárnak jövedelmeznek, részben pedig az általános gazdasági és kulturális fejlődést biztosítják.

c) Leirandó végül a törzstőke kölcsönből az I/e kimutatás szerint a nagy kölcsönből az egyes alapoknak visszatérítendő és ekként törlesztendő 71027 frt 64 kr. tartozási összeg, mivel ezen kölcsönt elődeink jó részben telkek vételére fordították, de még ha folyó kiadások fedeztetek volna is vele, azok visszatérítésével az A. V. pontban kifejtettek figyelembe vételével ezen és a jövő nemzedék meg nem terheltető.

tapasztalnia. Annál boldogtalanabbnak érzi magát, mert minden alkalommal mindenki csak tőle kért tanácsot, őt tette bizalmasává s őt oly rendkívüli okos teremtsének tartá, a ki minden emberi szenvedélyen felül áll. De ő hallgatott s csak a kis bőgője szólt szomorúan és fájdalmasan a családi hangversenyeken a nélkül, hogy valaki megértette volna.

És miért nem akarta őt senki nőül venni? Ki tudja? Egész egyszerűen azért, mert az első kérő a legfiatalabbat választotta. A többiek azután sorrendben következtek utána. Lia volt a legidősebb, a ház védő angyala, a második anya, a néni. S aztán meg nagyon is jó, igen szép, tökéletes és egyszerű volt, ment az igényektől és minden kacérságtól. Oly csodálatot és tiszteletet keltett, hogy egészen megfedekezett az ember arról, hogy őt mint asszonyt szeresse.

Lia tehát egyedül tért vissza Lausanne-ba Dorottyával. Ruháskákat varrogatott kis unokahugainak és unokafivéreknek, kik már szaladgálni kezdtek. Minthogy jó keresztény s a mellett szorgalmas volt, szent könyveket olvasott s elhatározta, hogy a szentírásból egy háromszázhatvanöt oldalas füzetben minden jó mondást összegyűjt és pedig úgy, hogy az év minden napjára egy oldal essék. E füzetet nővérei gyermekeinek szánta, ha már értelmesebb lesznek. Ők azután a bibliai szöveg alá jámbor gondolatokat irjanak, melyeket ezen szöveg kelt bennük. Ezt a gyűjteményt husz harmincszor leírta, a mi bizonyára több heti munkájába került.

Itt meg kell jegyezni, hogy az a) b) és c) pontokban kifejtett álláspont már érvényesül, bár szórványosan az 1878. évi 105/5657. s 1879. évi 176/10278. atb. közgyűlési határozatokban (Lásd 1895. évi zárszámadás IV. kimutatásának Jegyzet rovatát a törzstőkék hová fordításáról).

Ha már most
a fennálló 875998 frt 41 kr.
tőketartozásból levonjuk az a) b) és c) pontok szerint vissza nem térítendő 731367 frt 24 krt
marad a visszatérítendő törzstőke 144631 frt 27 kr.
Ezen 144631 kr. az egységes kölcsönből a törzstőkének visszafizetendő és ily módon 50 év alatt törlesztetik.

(Vége következik.)

H i r e k.

Pécs, 1897. május hó 19.

Szerenád.

Csendes éj volt.
A hold teljes pompájában ragyogott.
A csillagok ezrei mind egy-egy fénylő pontot képezve, tündöklöttek a sötét égbolton.

A kis hálószobába beszűrődött holdvilág megvilágított mindent.

Két bozontos szőke fő volt összebujva, — az egyik ágyban, — és olyan édeskészen, olyan jóízűen látszottak aludni.

Az egyik kifelé volt fordulva és a csillagok ezrébe látszott bámulni. És ezen arc oly sápadt volt, a hold fénye izzó fehérséggel árasztá el egész képét. Arany sárga színű pompás haja a vállára volt kibomolva.

Egyszerre a mély csendet zeneszó törte meg.

A leányok hirtelen felütötték borzos fejüket. A tulsó, a ki talán a kisebbik volt, csak figyelt és a szemei beszéltek.

A nagyobbik boszusan dörzsölő szemeit és kérdőleg tekint a kisebbikre.

Lágyan, csendesesen szűrődött be az ablakon:

Ekkor újra unatkozott; unokahugait és unokafivéreit sohasem láthatta, jóllehet nagyon szerette őket s egész nap értük dolgozott. Egyébként senki sem vette észre titkos bánatát, de kisbőgője mind fájdalmasabban szólt.

*

Ez időtájt egy Müller nevű ur jött Petermann házához, érett kora férfiú, municipium tagja. Figyelmességével elárasztotta Liát és nem távozott oldala mellől. Minthogy sokszor panaszkodott a legényélet magányos szomorúsága miatt, azt hívé, hogy szeretné őt feleségül venni.

Kétség kívül mély szerelmet nem keltett Lia szívében, mert hozzáképest idős volt (a férfi negyvenhat, ő huszanhat éves,) de nagyra becsülte őt és arra is gondolt, hogy ezzel a becsületes emberrel nem lenne boldogtalan s óhajtotta, hogy végre nyilatkozzék.

Nem is várakoztatott sokáig magára. Midőn egyszer a kertben magányosan volt, Müller bátorságot véve mondá:

— Kisasszony, igen bizalmas kérésem volna Önhez s kérem teljes elnézését. Nem vagyok máj fiatal, de még mindig erőteljes. Bizonyos tiszteletnek örvendek polgártársaim körében és nem is vagyok szegény. Ugy érzem, hogy képes vagyok gyengéden, hűen és odaadóan érezni. Hiszi tehát, hogy egy nő velem boldog lehetne?

— Bizonyára hiszem, — viszonzá Lia, miközben szeméit lesüté.

— Nos, — folytatá Müller növekvő

Csendes éj van, nyugalomnak éje,
A magas menny holdas, csillagos;
Szőke gyermek, kékszemű kőkényfa,
Drága gyöngyöm, mit csinálsz te most?
— Te Ellus, mi ez? A kisebbik felkacagott.

— Jaj, te bohó! Hát nem gondolod, hogy mi az? Hát az a csacsi Elemér. Nó lásd, ismét mulatott, pedig csak tegnap ígérte meg, hogy nem fog több pezsgőt inni.

Erre már a nagyobbik is mosolygott egyet.

— De azt nem ígérte, hogy bort és sört nem fog inni.

Egy keringőt húztak. A gordonos belevétett és egy pillanatra elhallgatott az egész, azután tovább folytatták.

— Te Irénke, ugy-e, ez neked is tetszik? — kérdi a kisebbik.

— Tetszik, tetszik, de én nagyon álmos vagyok.

— Oh, te álomszussek, hisz ez olyan szép fülbemászó csendes zene.

A keringőt elvégezték és azután húztak mind olyan szép, melancholikus darabokat.

„Volt nékem egy szép szeretőm
Kőkényszemű szőke lány;
Szeretett is az engemet,
Tiszta szívből igazán;
De az anyja, az a csalfa,
Nem akarta, el akarta tiltani!

— Hallod Irén, ez az én nótám, — mondta Elluska meglepetve.

Ez volt a buesztató. Elmentek.

Elluska ezután még egy kis ideig éber volt.

Szemeit a tenger csillagtól ellepett égboltozatra függeszté és ott keresett a tengerben egy cseppet . . . mosolygott . . . most megtalálta . . .

— Megálljon csak az a rosz Elemér, azért sem fogok holnap vele beszélni a miért mulatott, — ha lehet.

Rózsaszínű mutató ujacskáját ajkaihoz emelé és úgy gondolkodott valamin. Később lecsukódtak szempillái, kődbe, gyászba burkolódzott minden körülötte, már csak egy fényes alak lebegett előtte, azután az is fekete színt öltött és elcsendesült minden.

zavarral. Dorottya kisasszony kissé fiatal. . . Hiszi, hogy eljönne hozzám feleségül? . . .

Lia közölte Dorottyával Müller ur szándékát s a 16 éves leánykának nagyon hizelgett ez érett, tekintélyes férfiú ajánlata.

— Gondold meg jól, — szólt hozzá Lia. Müller ur negyvenhat éves!

— Hagyj el! — válaszolá Dorottya. Te csak mérgeledsz! Szeretnéd a kérőket előlünk elhalászni!

Lia ez estén bálba volt hivatalos. Mily halványnak tűnt fel rózsaszínű ruhájában! De úgy, mint régen, most is bámulat tárgyát képezte s a táncosok a legkülönbözőbb bókokkal halmozták el.

Szenvedéseinek pohara most csordultig megtelt. Kiszakítá magát táncosa karjaiból, hazasietett, kinyitotta az ablakot és bár teljesen át volt hevülve, a sötét eget nézte. Leirhatlan kétségbeesés fogta el, meg akart halni.

Egyszerre csak az éj hűvösségét érezte meztelen vállain. Heves lázban feküdt le s három napra rá tüdőgyulladásnak esett áldozatul. Meghalt a nélkül, hogy egy szót szólt volna.

— Kedves barátom, — mondá a lelkes Petermannak, midőn a temetőt elhagyták, egy vigasza lehet bánatában. Drága lánya bámulatra méltó megadással, igazi keresztényhez illően halt meg.

Innocent.

Napirend 1897. május 20-án

Naptár: csütörtök, máj. 20. — Róm. kath.; Bernard. — Prot.: Bernardin. Görög-kel (máj. 8.) János. — Zsidó: L. boome. — Nap két 4 óra 1 perckor; nyugszik 7 óra 19 perckor. — Hold két éjjel 11 óra 5 perckor; nyugszik reggel 7 óra 25 perckor. A nap este 9 órakor az Ikrék jegyébe lép.

Időjárás: hőmérséklet 17 Celsius fok meleg; légnyomás 746. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő, keleten csapadék, később borulás várható.

Katonai utóállítás a Shholtz-féle sörházban reggel 9 órakor.

Szülő és borgazdasági tanfolyam kezdete a városi vincellériskolában reggel 9 órakor.

— **(Fényes esküvő.)** Ma délután fél öt órakor kelt egybe az állami anyakönyvi hivatalban Pintér Ferenc, városi aljegyző, Kaltnecker Mariskával. A házasságkötést főispáni engedéllyel, Majorosy Imre polgármester esküszölte, diszmagyarban, igen szép beszédet intézve az ifjú párhoz. A házasságkötésnél tanúk voltak a vőlegény részéről Schneider István, népiskolai felügyelő igazgató és a menyasszony részéről Engeszer Miklós, ékszerész. A fényes nászmenetben nyoszolyó-leányok voltak Kaltnecker Ilona, Simon Lujza, Bedő Panna és Kindl Gizella; vőfélyek Reeh György, Kaltnecker Károly, Nédler Lajos és Ptacsék Lajos. A polgári házasságkötés után 5 órakor a násznép a belvárosi plébániatemplomba vonult, hol az új házaspár frigyét Magenheim József, belvárosi plébános megáldotta. A templomból a menyasszony szüleinek házához hajtottak hosszú kocsisorban, az ott tartandó nászlakomára.

— **(A rózsák atyja.)** Hoffmann Lajos, pécsi butorgyárosnak a napokban érkezett haza Chicagóból az öcsese, Hoffmann Károly. A messziről jött vendéget lapunk tudósítója meginterwiewolván, többek közt az Amerikába költözött pécsiekéről s így különösen a Chicagóban letelepedett Jilly Alajos, volt pécsi ügyvédrel kérdezősködött. Hoffman Károly ismerte Jillyt Chicagóban és azt mondja róla, hogy sorsa most jobbra fordult, a mennyiben már nem kell neki többé téglát és maltert hordania, hogy ezzel keresse meg kenyerét, mert jobb foglalkozáshoz jutott. Ugyanis a „Germánia“ daloskör tagjai közé felvétetvén, a kör kiessközölt neki egy nagy uri parkban — kertészi állást. Így tehát a rózsák atyjává lett az idegenbe szakadt Jilly Alajos!

— **(Szolgálati jubileum.)** Tarcsai Károly, a kaposvári kir. törvényszék bírása, május hó 22-én tölti be bírói pályájának 40ik esztendejét. Ez alkalomból a bírói és kaposvári ügyvédi kar jubiláris bankettet tart tiszteletére a „Korona“ vendéglő nagy termében.

— **(Főuri eljegyzés.)** A pécsi Katholikus kör elnökének, Apponyi Géza gróf tolnamegyei nagybirtokosnak leányát, Irmát, eljegyezte Lichtenstein Friyes herceg Bécsben.

— **(Rablógyilkossági kísérlet.)** Hogy mennyire veszedelmesek lehetnek azok az idegenből hozzánk szakadt, dologkerülő vándorlók, élénken bizonyítja az a fölháborító eset is, melyről dombovári levelezőnk értesít: Ugyanis Németh (Csörge) János, vasuti alkalmazott, tegnap estefelé, felhasználva a szépen kitisztult időt, kiment a földjére megnézni, hogy a múlt heti eső nem tett-e nagy károkat a buzájában. Nem gondolva semmi rosszra, még botot sem vitt magával. Már jó későn lehetett, mikor hazafelé vette útját; utkösből három vándorlóval találkozott, kik — látva, hogy semmi védőeszköze nincs — bátorságot vettek maguknak, hogy — a zsebéből kilátszott órájáért — megtámadják. Az kérdesték tehát tőle, hogy hova megy? — mire ő azt válaszolta, hogy „haza.“ — Ma nem fogsz hazamenni, ha az órátad ne-

künk nem adod, mondta az egyik. — Már pedig azt nem adom oda — válaszolt Németh bátran. — Akkor meghalsz — mondták dühösen a vándorlók és azzal szót sem várva, botokkal, késekkel rárohantak a védtelen emberre és addig verték, míg eszméletét veszítve, élettelenül összerogyott. Ekkor a fosztogetáshoz láttak, de ebben egy közeledő kocszi megzavarta őket, mire megijedve futásnak eredtek. A majdnem teljesen agyonvert ember, hallva a kocszi zörgését, minden erejét összeszedve segítségért kiáltott és kérte az oda érkező kocszi tulajdonosát, hogy szállítsa be Dombovára, de az emberi érzés nélküli uri ember, kit a szerencsétlen ember meg is nevezett a kihallgatásnál, szívtelenül tovább hajtatott. Ott feküdt tehát a haldokló ember tehetetlenül egy pocsolyában egész reggelig, folytonos rettegés között, hogy hátha visszajönnek a vándorlók és agyonverik. Reggel hozták haza nyomorultan a szerencsétlen embert azok a munkások, kik dolgozni mentek, de életéhez kevés a remény.

— **(Májusi meteorok.)** A sok meteor raj közül, mely a nap körül kering, az egyiknek legnagyobb intenzitása a tegnapi napra, május 18-ára esett. Egyike a szegényebb rajoknak, a melyek nem képesek fényes tüzijátékot az égen előidézni, mint az augusztusi vagy a novemberi raj. Greenwichben 1866-ban hét gyönyörű meteort láttak ebből a rajból, azontul csak Denningnek sikerült eredményteljes észleleteket tennie 1885-ben. Ezek a meteorok mind az ég egy pontjából látszanak eredni, a mely a korona csillagképének legfényesebb csillaga közelében van. Nálunk persze a tegnapi éjjeli eső és borulás miatt egy fia-meteort se lehetett ütni ebből a meteorrajból.

— **(Segédlelkészek áthelyezése.)** A pécsi egyházmegyében Schunk Ferenc segédlelkész Cikóráról Rácpetrére, Talkó József Rácpetréről Döbröcközre, Tetter Gyula Döbröcközről Vásárosdombóra helyezettek át, Cikóra pedig Kiss Lajos ujmisés áldozár küldetett ki segédlelkésznek.

— **(Himen táblájáról.)** A pécsi városi anyakönyvi hivatalának házassulandók kihirdetési tábláján e héten a következő új jegyespárok nevei olvashatók:

Dr. Rákosi Imre János József, rk., Pécs — Hegedüs Hedvig Valéria rk., Pécs; Gábel István, rk., Pécs — Szadil Mária, rk., Pécs;

Hufnagel Henrik, ág. ev., Pécs — Winkler Teréz, rk., Pécs;

Fleisz Vince, rk., Pécs; — Kardos Julia Rozália, rk., Pécs;

Kunc Lajos rk., Budapest — Notler Amália, rk., Pécs;

Schermann János, rk., Pécs — Klucska Zsuzsanna, rk., Pécs.

— **(A szülő és borgazdasági tanfolyam)** Pécsen holnap (csütörtökön) veszi kezdetét és tart jövő hó 2-ig. A tanfolyamra a következő 14 megyebeli tanító vétetett fel: Dánócy Balázs vörösmarti, Hack Jenő tóttösi, Heigl Lipót versendi, Jakab Fülöp nádasi, Jeszenovszki János bozsoki, Kis Vilmos villányi, Kovács Sándor sepei, Müller Antal bar. monostori, Szimrák Károly dunaszekcsői, Schenker Mihály püspöklaki, Szűcs Dániel siklósi, Vida Ferenc várkonyi, Weininger Kálmán karancsi és Szieberth Róbert pécsi tanítók. A tanfolyamon résztvevő tanítók 60 frt államsegélyt kapnak, melynek felét a holnap megkezdődő tanfolyamra, másik felét pedig az október 14-től október 26-dikáig tartandó tanfolyamra kapják meg.

— **(Kinevezések.)** Gulyás György, pécsi adótitkár Zalaegegerszegré pénzügyi fogalmazóvá nevezte ki a pénzügyminiszter. A budapesti kir. főügyész Bergovec György, kaposvári kir. törvényszéki fogházörmezt altisztté nevezte ki.

— **(Adakozás.)** A havihegyi közkeresetre adakozott Mazaly József 1 forintot.

— **(Pályázat.)** A pécsi m. kir. posta- és táviratigazgatóságnál folyó évi június hó 1-én elfoglalható díjnoki állás van üresedésben. Ezen alkalmazás állandó és 1 frt napidíjjal van egybekötve, mely összeg azonban idővel a körülményekhez képest esetleg fel is emelhetik. A pályázók kötelesek sajátkezűleg irt kérvényüket eddigi foglalkozásuk kimutatása mellett az igazgatóság segédhivatalának vezetőjénél személyesen bemutatni. Csak szép és gyors írással bírók vétetnek figyelembe; a ki németül is tud, előnyben részesül.

— **(Öngyilkosság a fogházban.)** Mathievits István 49 éves, pécsi születésű és illetőségű, volt vasuti fékező, jogerős ítélettel két évi börtönre lévén elítélve, büntetését a pécsi kir. fogházban töltte, mint-hogy betegeskedése miatt a börtönbe elszállítható nem volt. Büntetéséből már öt hónapot leült, állandó lakója lévén a fogházban berendezett rabkórháznak. Tegnapi éjjel, míg négy szinten beteg rabtársa az igazak álmát aludta, fölkelt fekhelyéről és a folyosóra ment, a hol egy nagy ajtó keresztvasára egy az alsó ruhájából kihuzott madzagból és zsebkendőjéből rögtönzött kötélre fölakasztotta magát. Az órség már csak a megmerevedett holttestet találta. Még az éj folyamán értesítették az esetről a rendőrséget, mely a hullát kiszállíttatta a temető halottas házába, a hol ma reggel fölboncolták. Valószínűleg az általa gyógyíthatatlannak vélt lábujja ragadta kétségbeesett tetteire. Különben elkeseredését az is okozhatta, hogy halált okozott súlyos testisértés miatt kétévi börtönre ítéltetvén, perujtással élt és újabb tanukat jelentett be. Ezek vallottak is a javára a vizsgálat alkalmával, de később kijelentették, hogy Mathievics őket pénzigérettel hamis tanúzásra bírta. És ezért is vád alá helyezte a törvényszék ez évben hamis tanúszerzés miatt, a mi fellett való elkeseredése szintén oka lehetett öngyilkosságának.

— **(Tüzek.)** Grabenau Gábor, nagyvejkeli lakos háza a napokban ismeretlen okból kigyulladt, de a tüzet még idejekorán észrevévén, eloltották azt, mielőtt nagyobb kárt tett volna. — Séllei Györgyné, pincehelyi lakosnak az Erssébetszőlőhegyen levő présházában szintén tűz támadt a napokban. Itt azonban a tüzet nem bírták elnyomni s az épület tetőzetét egészen elpusztította. Mivel a leégett présház biztosítva volt, a kár mégis nagy részben megtérül. E tűz keletkezési oka ismeretlen.

— **(Műkedvelők Siklóson.)** Folyó hó 22-én Siklóson a „Pelikán“-hoz címzett szálloda nagytermében műkedvelő előadás tartatik. Beléptidij: Személyjegy 1 frt. Családjegy 2 frt 50. kr. Az előadás tiszta jövedelme részben a siklósi önk. tűzoltó egyesület javára, — részben a siklósi községi polgári iskola egy, esetleg több, jó előmenetelt tanúsító növendékének jutalmazására fog fordíttatni, — miórt is a felülfizetések köszönettel fogadtatnak. Kezdeté este 7 órakor. Előadás után tánc. Előadatik: „A cifra nyomorúság.“ Színmű 4 felvonásban, Csiky Gergelytől. Személyek: Bálnai Gusztáv, számtanácsos Biró Jenő. Bella huga Ambrus Ilonka. Sodró Antal, irodatiszt Ambrus Imre. Zsófi, neje Tarnócy

Mariska. Esster, rokona Zeke Vilma. Mézesné Novák Margit. Csoma Bálint, napidijas irnok Diányés Jenő. Mártha, Klotild, Aurélia, Luci, Juci leányai Tarnóci Teri, Budimác Mariska, Weisz Irén, Zeke Ida. Mautner Margit. Zegernyei Parthenia Nyujtó Erzsike. Zegernyei Zenobia Tarnócy Terés. Tarcali Jenő Amb rus Imre. Mádi Simon, tisztb. segéd fogalmazó Bogyay Elek. Poprádi Endre Repka József. Murok Márton, ügyvéd Kemény István. Tobiás, hivatalosolga Grünhut Ödön. Végrehajtó Zöld Ede, Hantos irnok Gajdos S. Pincér **

Történik az I. felvonás Budapesten Sodró lakásán, a II. felvonás Bálnai irodájában, a III. felvonás egy fürdőhelyen, a IV. felvonás Budapesten Mézesné lakásán.

— (Szemesnek áll a világ.) Ezt a közmondást követhette Szemes András, volt dóbróközi lakos, a ki — mert véletlenül a neve is éppen Szemes — nagyon bizott ebben a közmondásban. Annyira bizott pedig, hogy mikor már helyes uton nem birt pénzre szert tenni, a zsaroláshoz folyamodott. Csakhogy ezen aztán rajta is vesztett és ügye a kaposvári törvénytörvényekhez került. Míg a vizsgálat folyt ellene, felköltözött Budapestre, a honnan azonban most ismeretlen helyre távozott. Pedig már elérkezett az ideje, hogy beszámoljon vele a zsarolás miatt a bíróság, amiért is most országosan körözik.

— (Körözött fuvaros.) Brill Ferenc, siklósi születésű bussonegyéves fuvarost a rendőrség pénzbírságra ítélte el többrendbeli kihágás miatt. Az elítéltet azonban most, hogy a pénzbírságot le kellene fizetnie, vagy megfelelő fogsággal leülnie, nem találják sehol. Ismeretlen helyre távo-

zott a büntetés elől. Most körözik, hogy ha megtalálják, még se kerülje ki a rárótt büntetést.

Törvénytörvények.

§ Köszl ismét felebbezett. Köszl János a kir. törvénytörvényeknek vád alá helyező végzését jóváhagyó kir. táblai végzést tegnap megfelebbezte. Bár felebbezésnek két egybehangzó végzés ellen helye nincs, a felebbezést az eljárási szabályok értelmében mégis fel kell terjeszteni a budapesti kir. Curiahoz, a honnan aztán majd lejön az elutasító végzés. Addig azonban mégis eltelik egy-két hónap s így a szenzációs ügy végtárgyalása csak ez idő utánra várható.

Közgazdaság.

Felvilágosítások a Magy. Agrár és Járásbank szőlőkölcsönei ügyében.

A szőlőkölcsönököt engedélyező bizottság által megszavazott kölcsönökről kiállított kötelezvények, ott a hol a banknak helyi biztosa már van, annak, a hol helyi biztos még nincs, közvetlen a feleknek küldetnek ki aláírás végett. A kötelezvény összege azért lényegesen magasabb, mint a megszavazott kölcsönösszeg, mert a kölcsönök visszafizetése a törvény értelmében a szőlőtermékekességének beálltakor, legkésőbb az 5. év november 1-én kezdődik; addig a kölcsönvevők sem az 5 $\frac{1}{4}$ %-os kamatot, sem a törlesztést nem kötelesek fizetni, — hanem úgy a kamatos kamatok mint a $\frac{1}{2}$ %-os állami felügyeleti és kezelési díj kamatos kamataival

a tőkéhez csatoltatik. Ugyancsak a tőkéhez csatoltatik a tartalék alapba, a kölcsön folyósításakor a bank által lefizetendő összeg. A tőkéhez csatolt összegek nagyságát és így a tulajdonképeni tartozási összeg nagyságát befolyásolja az, hogy hány év múlva kezd meg a kölcsönvevő a kölcsön visszafizetését. Attól függ az évi járulékok nagysága is. Alább közlöm a számításokat arra vonatkozólag, hogy hogyan alakul a tartozási összeg minden kölcsönvevőnek kiadott 1000 frtnyi kölcsön után, ha a visszafizetés az 5, 4, 3, 2-ik vagy az 1-ső év november 1-én veszi kezdetét.

A kölcsönvevő kezére kiszolgáltattott minden 1000 frt után:

Ha a visszafizetés kezdődik:	Kötvény összege	Egy évi annuitás:
5. évben 1901. nov. 1.	1543 frt 54 kr.	146 frt 10 kr.
4. " 1900. " 1.	1439 frt 78 kr.	136 frt 27 kr.
3. " 1899. " 1.	1344 frt 96 kr.	127 frt 30 kr.
2. " 1898. " 1.	1258 frt 06 kr.	119 frt 07 kr.
1. " 1897. " 1.	1178 frt 17 kr.	111 frt 51 kr.

A tartalék alapba az egy évi annuitással egyenlő összeg fizetendő be.

A kölcsönvevőnek jogában áll a visszafizetés megkezdésének időpontját a kötvény aláírása előtt és a törvény s a bizottsági határozat keretében akképp megállapítani, a mint azt viszonyai szerint kívánatosnak találja. Célszerű ennél fogva, ha a kölcsönkérők kérvényeikben maguk jelölik meg az időt, a mikor a fizetéseket megkezdeni kívánják. A felek által aláírt kötelezvények összege, az első kölcsönrészlet folyósításakor a kölcsönvevő számlájára iratják s a fel nem vett összegek kifizetésükig a kölcsönvevő javára 4% al kamatoztatnak. Az így javukra irt kamatokból számlájukon maradó összegek az első évi törlesztésbe tudatnak be. Az évi annuitással mindig egyenlő összege fizetnek be a tartalék alapba, mely a fél tulajdonát

éppen Friedmannék egyenes leszármazottjai Mózes levi táinak. Mutass, édes apám régibb nemesi családot, és ha találtál olyant — abból a családból hozok a Györkö kuriába asszonyt.

— Édes Lajos fiam! mondá finom mosolylyal Györkö Ábel, légy nyugodt; semmi kifogásom sincs Riza ellen, sőt frigyed ellen sincs. Rég tudtam e szerelmedet és édes anyáddal már rég megbeszéltük e tervedet, — csak azért beszéltem ellene — hogy lássam, hogy halljam, miszerint elhatározásod komoly-e és hogy szereted-e azt a lányt, ahogy megérdemli. Ennyiben van.

— Édes jó apám! kiáltott föl Lajos; köszönöm, köszönöm. Hogy szeretem-e? Már sem szívem, sem lelkem sincs — ott van mindkettő Rizának lelkében.

— No jó; tehát végeztünk, — most talán rágyujtasz; ha nem terhellek, vedd le a szilvriumot a könyvpoleról — talán jó lesz leves előtt egy korty.

Lajos is hőrpentett a kis pohárkából — és vig kedélylyel latolgatták az öreg Friedmannától várható ellenlábasok esélyeit.

Talán ugyan-e percben lépett Friedmann Riza is édes apja elé — és akadozva, pirulva bár, de kerekken kimondta a merevon lányára bámuló öregnek, hogy ő feleségül megy Györkö Lajoshoz.

— Mondtam én neked, hogy ne járj annyit este Juicsával sétálgatni; mindig nagyon is könnyen öltözködtél — aztán la, meghütötted magadat szegény lányom, már is félre beszélsz, morogta szakállába, — fektüdj le édesem iziben — aztán elküldöm Kalácsos Sárát — akit az előbb láttam a kármentőben állani, — hadd

VI.

Te Lajos, szolt az öreg Györkö Ábel fiához, — ha végeztél levélírással, — keress fel a pipatoriumban — beszélhetnékem van veled.

— Igen édes apám; — de rögtön is parancsodra allok — hisz az én firkálásommal reá érnék még.

— Nem; csak végezz, és aztán jőjj hozzám, — édes fiam.

— Amint óhajtod papa.

Lajos nemsokára elkészült levelezésével, s aztán az ódon íróasztalt lezárva, felkereste édes apját.

A magyar stylumban épült Györkö ház tornáca végén, tágas szobában boltíves patriárhális irodában Györkö Ábel várt fiára. A puritán öreg nem fogta rá e szobára, hogy iroda, pedig joggal annak nevezhették volna — mert akár két íróasztal is állott benn. Györkö itt végeste terjedelmes, de nem tagosított birtokának számadási munkáit.

A szoba északi sarkában bizalmat keltő potrohos kemence ékeskedett, a padkáján csendes dongással a cirnos font. A szoba közepében tekintélyes pipa állvány hirdette gazdájának nikotinékhoz való gyengéd vonzalmát.

képezi, részére kamatozik és neki a kamatokkal együtt a kölcsön megfizetése után, a mennyiben a tartalék alapot veszteség nem éri, kiadatik. — Az utóbbi esetben a tartalékalap mintegy kétszeresére növekedvén, a kölcsönvevők a kölcsön visszafizetése után, közel két évi annuitást fognak visszakapni. Maguknak a kölcsönvevőknek áll tehát érdekükben az, hogy a tartalékalapot veszteségek ne ériék, a mit maguk is, — egymás kölcsönös ellenőrzése által elősegíthetnek.

Az aláírás végett kiküldött kötelezvényekkel egyidejűleg küldetik ki a művelési terv és a törlesztő terv. Mind a három okmány a kölcsönvevő által rendszerint a községi előjárás előtt irandó alá és mind a három okmány a bankhoz küldendő vissza a kölcsönvevő által bérmentesítendő ajánlott levélben.

A beérkezett okmányok bekebelezés végett az illető telekkönyvi hatóságokhoz küldetnek meg. Tájékoztatásul megjegyzem, hogy az 1896: V. t. cz. értelmében nyújtott kölcsönök a telekkönyvek A. lapján jegyzetnek fel. A megtörtént telekkönyvi feljegyzés után következik a kölcsön folyósítása és pedig:

a) A már betelepített területekre megszavazott kölcsön összegek a telekkönyvi feljegyzés után rögtön folyósíttatnak.

b) A talajforgatásra megszavazott kölcsönösszegek csak akkor és oly arányban folyósíttatnak, a minő területet a kölcsönvevő már megforgatott.

c) A szőlővesszők, ojtványok, és karók beszerzésére megszavazott összegek folyósításánál, az illető kölcsönkérő hitelképessége szerint vannak a feltételek megállapítva.

E feltételek a szerződés szövegében világosan kifejezésre jutnak, még pedig:

1. Kifizethetők a beszerzés biztosításá-

nak beigazolása után, vagyis ha az illető fél be tudja igazolni, hogy a szükséges anyagok biztosan és kellő időben rendelkezésére fognak állani. E beigazolás legkönnyebben egy megbísható szállítóval létrejött kötelező alaku kötéssel, vagy ehhez hasonló megbísható okmánnyal történik. — Ezt a okmányt a helyi biztos vesse át és láttamozva felküldi a banknak. Hasonlóképen a helyi biztos által igazolandó az is, ha a kölcsönvevő az anyagokat már beszereste, vagy maga állította elő.

2. Az anyagok beszerzésére megszavazott összeg, a beszerzés beigazolása után fizettetik ki. Ez esetben szintén a helyi biztosok igazolják azt, hogy az anyagok már a helyszínén vannak, és a kölcsönvevők által beszerestettek.

A művelési költségekre megszavazott összegek a kölcsönvevőknek akkor adatnak ki, ha a tavaszi munkálatokat a művelési tervnek megfelelően befejezték. Ezt igazolni szintén a helyi biztosok feladata, még pedig vagy a fél kívánatára külön igazolványon, vagy pedig időszakos jelentésében.

Hogy a szőlőkölcsön ügyletek lebonyolítása a jövőben kellő időben történhessenek, kívánatos az, hogy a szőlőtermelők kéréseit mielőbb nyujtsák be azokra a területekre nézve is, melyeket e folyó év őszen vagy a jövő év tavaszán kívánnak betelepíteni. Kölcsönkérvény űrlapokat a helyi szőlőbiztosok, úgy alulírott kerületi biztos a hozzájuk fordulónak díjmentesen adnak.

A kérvények kiállításánál fontos az, hogy a kérvény minden pontjára pontos és világos válasz adassék, hogy a kérvényező aláírásánál a pontos lakás, még pedig az utca és ház is kitéjűnk. — Szükséges, hogy világosan legyen megjelölve, hogy a területből, a melyre kölcsönt kérnek, mily nagy a már beültetett terület és mikor lett az kész

ojtványokkal vagy vadalanynyal beültetve és az utóbbi esetben mikor beojtva. A kérvényben pontosan tüntetendő fel a betelepítésre felhasználandó anyag mennyisége és minősége; nevezetesen mennyi kész ojtványra, mennyi vad alanyra, nemes vesszőre és mennyi karóra van a kölcsönvevőknek szüksége.

Kiváló fontossággal bír az, hogy a kérvényekhez helyes telekkönyvi kivonatok csatoltassanak. A törvény értelmében az összes a kérvényre vonatkozó okmányok bélyegmentes kiszolgáltatására vannak a hatóságok utasítva.

Ez áll a hiteles telekkönyvi kivonatra is, melynek a terület A. és B. lapjának kivonatát kell tartalmaznia. Ha a tükvi kivonatban a terület nagysága helytelenül volna feltüntetve, úgy községi bizonyítvánnyal igazolandó, hogy a telekkönyv megfelelő helyrajzi számai a katasteri birtokiv mely helyrajzi számainak felelnek meg és mily területtel bírnak.

Ezen községi bizonyítvány is bélyegmentes.

A terület nagysága igazolható a katasteri birtokivvel is, mely esetben azonban szükséges, hogy a birtokiv helyrajzi száma mellett hitelesen a tükvi számok is feljegyezve legyenek.

Szeép László,

a magy. agrár és járadékbank pécskerületi szőlőbiztosa. Megyefa u. p. B.-Bükkösd.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május 19-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az esküdtbiróságok szervezéséről szóló javaslat volt a napirenden.

A falakon néhány vadász fegyver, egy nagy fakeszt és a szabadságharc idejét dicsőítő néhány viznyomatu kép; az ajtó melletti falon szentelt viz tartó, mely mögé szentelt barka ágacska volt kitéve. Az íróasztalok alatt tiszta lábvédő gyékény s a szoba padlózata finom fehér homokkal felszórva. Néhány bőrülésű szék állott szerte-széjjel, az egyszerű pamlagon pedig Györkö Ábel ült — öblös tajt pipájából komoran puffékelve.

— Köszönöm doktor ur, hogy ide fáradtál, mondá mosolyogva az öreg — daliás fiához, — ül le édes Lajosom és felelj őszintén kérdéseimre.

— Igen szívesen édes apám — mondá Lajos — atyját csodálkozóan vizsgálva,

— Lajos fiam, — tudom bizonyosan, hogy Friedmann Rizát szereted és azt akarod feleségül elvenni, — persze csak úgy — ha lehet.

— Igaz-e?

— Igaz biz az édes apám, de ember tervez — s Isten végez, nagyon kételkedem benne, hogy célt érek e valamikor; sóhajta Lajos búsan.

— Hát'szen nem is akarom én azt, hogy ilyen csufaságot kövess el fiam; mióta a Györkö familia szívja ennek az országnak az egészséges levegőjét — más mint nemes leány nem lépte át a küszöböt Györköné képében; mordult fel az öreg.

— Hát nem nemes? nem a legzebb lélek lakik abban a leányban? vagy tán tunya? félkegyelmű, beteges? kérdé Lajos, — és homlokán vérsztjóslón dagadt meg az ér.

— De zsidó! nem keresztény; kiáltott fel az öreg.

— Hát aztán?! de megbocsáss édes édes apám, nem ismerem rád; hisz nem e te fejtegetted e előttünk gyermekeid előtt, hogy az igaz emberszeretet, az sarkalatos alap elve a kereszténységnek; mert egyik főparancsa „szerecsd felebarátodat mint tenmagadat.“

— Igen, igen, és bárki is számíthat az én vallási türelmességemre. Ezt én megteszem a teoriában; de a praxisban — egyszerűen kikérem magamnak. Hanem gyujts rá Lajos — pipaszóval jobban győzi az ember az argumentumokkal.

— Köszönöm a nézeteidet is, meg a pipát is. Hát már látom, hogy komolyan beszélsz édes apám. Ugy látszik, mondá halkabb hangon az ifju Györkö, hogy te is abban a hitben élsz, hogy az ég oda fönn kerületekbe van osztva, a honnét a különböző Istenek kormányozzák a világot. Édes apám! Isten csak egy van — csakhogy sajna, annak imádasát különféle ceremóniákkal, sallangokkal cselekszi meg az önző emberiség. Ha jellemtelen ember vagyok mint keresztény, — ugyan mond csak — a műzülmán becsületesnek tart-e? Vagy ha gyilkoltam, mint zsidó — felmenthet-e a keresztény meggyőződésénél fogva? Ha jót teszek, — ha csak egy zsidóval is jót tettem — nem-e az egész keresztényvilágnak is el kell, hogy ismerje — ha jót cselekedtem?

Nincs neki kutya bőrre irt nemesi oklevele? Nincsenek ősei?

Nevetséges! Mutass egy embert is, akinek nem volnának ősei! Hisz a legparányibb állatnak is van.

Meg aztán fontold meg, hogy éppen a zsidók tartották meg fajuk tisztaságát — és ebben az esetben

Visontai Soma azzal kezdi beszédét, hogy a kormány eltért a bűnvádi perrendtartási törvény szellemétől, a mely demokratikus esküdszéket akart.

Erdély Sándor igazságügyminiszter közbeikt: De hogy tért el!

Visontai folytatja: Eltért, mert felvette a vagyoni cenzust. Helyesebb lenne, ha minden választó lehetne esküdt. Ez valószínűleg meg a nép biráskodását. E helyett a köztisztviselőiség kvalifikáció az esküdségre, a mi a kormány befolyását biztosítja az esküdszékre. Helytelennek tartja az esküdtet lajstroma összeállításánál a kiválogatás módját, ami szintén fegyver a kormány kezében. Főlemlíti végül, hogy az igazságügyminiszteriumban külön osztály működik, mely a főügyészségre rákúldi a megindítandó politikai vádakat. A javaslatot különben általánosságban elfogadja.

Erdély Sándor igazságügyminiszter valótlannak nyilvánítja Visontai állítását, mire Visontai személyes kérdés címén kér szót.

Batthyány Tidadar gróf: Higyjünk egymásnak, képviselő a képviselőnek és miniszternek szavában. (Ellenmondás balfelől.) Kijelenti ezután, hogy téves felfogás, mintha Fiume ellenezné a magyar törvények kiterjesztését területére, sőt ellenkezőleg, nagyon is kívánja.

Ragályi Lajos helyesli, hogy higgyünk egymásnak; de a miniszterek állításairól többször kitűnt, hogy valótlannak. Kijelenti ugyan a javaslatot, de elfogadja.

Ülés végén Marjay Péter interpellál a nagylétai román egyházban előfordult zavarakért.

TÁVIRATOK.

A katolikus autonómia küszöbön. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A hivatalos lap mai számában megjelent a következő királyi kézirat:

Vallás és közoktatásügyi miniszterem előterjesztésére az 1870. évi október 20-ik napjára egybehívott kongresszust befejeztnek nyilvánítva megengedem, hogy a magyarországi katolikus egyház önkormányzatának szervezésére jelen elhatározásom keltétől számított hat hónapon belül új kongresszus hívassék egybe. A kongresszus egybehívásának módjára és munkálkodására az 1895. évi november hó 29-ki elhatározásomban foglaltak veendő irányadók. Egyben felhatalmazom a hercegprímást, hogy a kongresszus egybehívása és vezetése tekintetében a szükségesséket eszközölje. Végül utasítom önt, hogy ezen elhatározásomról a bibornok-hercegprímást haladéktalanul értesítse. — Kelt Bécsben, 1897. évi május hó 14-én. — Ferenc József. — Wlassics.

A 16-ik §. a Kossuth-pártban. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A függetlenségi Kossuth-párt tegnap esti értekezletében elhatározta, hogy a bűnvádi eljárás életbeléptetéséről szóló törvényjavaslatot a 16-ik §. reakcionárius intézkedése miatt általánosságban sem fogadja el.

A képtári tolvajok ügye. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Bécsben elfogott képtolvajról küldt, hogy nem Radványi István, a kinek vallotta magát, hanem Lenkei Béla dr., budapesti orvos. Holnap adják át a tartományi törvényszéknek s hire van, hogy a vizsgálat meglepetéseket fog hozni.

A görög-török harctérről. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.)

Berlini értesítés szerint a szultán a domokoszi győzelem után elrendelte az ellenségeskedések megszüntetését. A görögök Artában kitűzték a fehér zászlót. Athénben a kedvezőtlen hírek miatt a nép dühöng; az ellenzékiek kérvényt köröznek, melyben követelik, hogy a trónörökös, mint a szerencsétlenség okozója, vád alá helyezzék. Az antidinasztikus zajos tüntetések napirenden vannak; Szmolenszki ezredet éltetik kitartásáért; ha akarná, magához ragadhatná az uralmat. Athenben mindezeknél fogva a helyzet nagyon válságos.

Ugy a görögök, mint a törökök megszüntették az ellenségeskedést. A békekötés közeledik.

Udvari ebéd. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap a budai várpalotában volt ő felsége itt tartzkodása alatt az első udvari ebéd.

Kisiklott vonat. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Westphalen és Metz között egy katonai vonat, mely ezer tartalékost szállított, kisiklott. 28 halott és számos sebesült.

NYILT-TÉR*).

Figyelmeztetés!

Van szerencsém az igen tisztelt közönség szives tudomására hozni, hogy

gyógyszertáramat

a háznak átépítése végett
**f. évi május hó 15-étől kezdve
ideiglenesen**

a mellette levő házamba (Jókai-tér 2. sz.), Simon János ur az „Elefánthoz“ címzett kereskedésével szemben helyeztem át.

Pécsett, 1897. május hóban.

Sipőcz István
gyógyszerész.

GÖRBERSDORF

Klimat. gyógyintézet tüdőbetegek számára.

1896. július 28-án

Alólírott, mint a görbersdorfi tüdőbetegek klimatikus gyógyintézetének tulajdonosa, segíteni akarván a szenvedő emberiségben, örömmel hozom nyilvánosságra, hogy gyógyintézetemben a

„MARGIT“ Magyar Selters

gyógyvizet 1879. óta állandóan a legjobb eredménnyel alkalmazom a légutak hurutos bántalmainál. A Margit-víz gyógyintézetemben is kivívta magának a megérdemelt Magyar Selters gyógyvíz elnevezést. A leg tisztább lelkiismerettel ajánlom ezen kiváló gyógyvizet alkalmazását orvostársaimnak és a mellbajokban szenvedő emberiségnek is.

Dr. Theodor Römpler.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

20.000 darab

zöldoltáshoz való galj,

eladó darabonként 1 krral számítva és pedig:

Furmint, fosóka, fehér tökös, Beerheller, Czierphandler, csomorika, mézes, hőrcsög, cserjő, semillon, sollicza, carbonet, fehér bajnár, Szt. Lőrincz, sárfekete, oportó, füger, trollingi, sárfehér, sombajor, rothgiphler, báráncsuhás, banáti rizling, olasz risling, sauvignon, fekete kadarka, hárslevelű és rakszőlő borfajokból, — továbbá

Fehér spanyol, augustana, furming, piros spanyol, Madelaina, Angevinne, fehér kill és piros kecskeszemű, pécsi szagos, muscat lunel, Semendriai fehér, gránat muskátály, török Malaga, loglienga, fehér és fekete Malaga, genuai, Pirkner muscat asztali fajokból.

Megrendelést tisztán fajok szerint válogatva, úgy vegyes borfajokban mint vegyes asztali fajokban elfogad és előjegyzésbe vesz

Némethy József ügyvéd

Apácz-utca 6. sz. a.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

Ezen birneves báziszer ellentáll az idő megróhálásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazatik köszvényűél, csuzmál, tag-szaggatásnál és meghútséknél és az orvosok által bedörzsölésre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyártotta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszor, melynek egy háztartásban sem lehetne hiányoznia. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegekben árban majdnem minden gyógyszerárban kapható; főraktár: Török József gyógyszerár, szerszónél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbbirtéki utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ ved-lyez és Richter gyógyszerés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és larsa, cs. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT.

Férfi és gyermek ruhák, felöltők.

Jó minőség, elegáns szabás

Olcsó árak!

ZENTLER-féle

es. k. szab. udvari férfi- és gyermek-ruha gyári raktár

Pécsett, király-utca.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segítségével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.